Ἀριθ. 107

Τό Συμβούλιον τῶν ἐν Ἀδριανουπόλει Ἐφετῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Δημ. Παπαχατζῆ, Προέδρου, Ἰωάν. Δεσποτοπούλου, Μιχ. Καρρᾶ, Εὐθ. Χρυσαΐτου Ἐφετῶν, καί Χρ. Κουκινοπούλου Προέδρου τῶν ἐν Ἀδρ/λει Πρωτοδικῶν (μή ὑπάρχοντος ἑτέρου Ἐφέτου).

Συνελθόν ἐν τῷ πρός διάσκεψιν δωματίῳ του τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1921 παρουσίᾳ τοῦ τε Εἰσαγγελέως Κ. Γαλανοπούλου καί τοῦ Ὑπογραμματέως Α. Παναγιωτοπούλου, ἵνα συσκεψάμενον ἀποφανθῇ ἐπί τῆς ἑξῆς κατ' ἀνακοπήν ποινικῆς ὑποθέσεως.

Τό Συμβούλιον τῶν ἐν Ραιδεστῷ Πλημμελειοδικῶν διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 481 (1921) βουλεύματός του παρέπεμψεν εἰς τό ἀκροατήριον τοῦ αὐτοῦ Πλημμελειοδικείου τόν Ἀναστάσιον Κ. Σταμούλην, κάτοικον Σηλυβρίας, ἵνα δικασθῇ ἐπί ψευδεῖ καταμηνύσει, πραχθείσῃ ἐν Σηλυβρίᾳ τήν 27 Νοεμβρίου 1920.

Τό βούλευμα τοῦτο ἀνέκοψεν ὁ κατηγορούμενος αὐτός ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τούτου, διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 15 καί ἀπό 15 Ὀκτωβρίου 1921 ἐκθέσεως ἀνακοπῆς του, ἀσκηθείσης ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως τῶν ἐν Ραιδεστῷ Πλημμελειοδικῶν, ἐξαιτούμενος διά τούς ἐν αὐτῇ λόγους, τήν μεταρρύθμισιν τοῦ ἀνακοπτομένου βουλεύματος, καί τήν καθ' ὁλοκληρίαν ἀπαλλαγήν του.

Τήν ἀνακοπήν ταύτην μετά τῆς σχετικῆς δικογραφίας ὑπέβαλεν εἰς τό Συμβούλιον τοῦτο, ὁ ἄνω διαληφθείς Εἰσαγγελεύς, διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 115 ε.ἔ. ἐγγράφου προτάσεώς του, ἐχούσης οὕτως. « Εἰσάγων τήν ὑπ' ἀριθ. 15 καί ἀπό 15 Ὀκτωβρίου 1921 ἀνακοπήν τοῦ Ἀναστασίου Κ. Σταμούλη κατά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 481 ε.ἔ. βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ραιδεστῷ Πλημμελειοδικῶν, συνταχθέ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σαν ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως αὐτῶν. Προτείνω: νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀνακοπὴ αὕτη, ὡς νόμιμος καὶ βάσιμος, ἔγκυρος, ἐμπρόθεσμος, καὶ φέρουσα τὸ νόμιμον δικαστικὸν ἔνσημον. Νὰ ἐξαφανισθῇ τὸ ἀνακοπτόμενον βούλευμα. Ν' ἀποφανθῇ τὸ Συμβούλιον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία κατὰ τοῦ ἀνακόπτοντος, διὰ τὴν ἐφ' ᾗ παρεπέμφθη πρᾶξιν. Διότι ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῆς ἐνόρκου καταθέσεως ἀπὸ 4 Δεκεμβρίου 1920 τοῦ μάρτυρος Ι. Σαρρῆ Ὑποδιοικητοῦ Σηλυβρίας, ἐξετασθέντος ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑπομοιραρχίας, πρὸς ἣν εἶχε διαβιβάσει ὁ μάρτυς καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1812 ἔγγραφόν του, καὶ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ συνόλου τῶν λοιπῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, τοὺς ὁποίους ἐξήτασεν ἡ αὐτὴ Ὑπομοιραρχία, οὐδ' ἔκρινε δέον ὁ τακτικὸς Ἀνακριτής, ἐν ᾧ ἐπρόκειτο περὶ πράξεως ἀφορώσης τοὺς χωροφύλακας καὶ τὴν συμπεριφορὰν αὐτῶν, ἣν ὀφείλουσι νὰ ἐπιβλέπωσιν οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν, νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων, καὶ ὡς προκύπτει καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας τοῦ κατηγορουμένου γέροντος κτηματίου καὶ βιομηχάνου, ἡλικίας σχεδὸν ὀγδοήκοντα ἐτῶν, οὗτος μετέβη παρὰ τῷ Ὑποδιοικητῇ Σηλυβρίας, καὶ ἀνεκοίνωσε πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τύπον παραπόνων, διότι ὁ Ὑποδιοικητὴς ἐν τῇ καταθέσει του λέγει, «μοὶ παρεπονέθη ὅσα ἐκθέτω ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1812 ἐγγράφῳ μου, ὅτι χωροφύλακές τινες ὕβρισαν τοὺς προκρίτους τοῦ χωρίου Τσανδὼ «Τουρκοσπέρματα», καὶ ὅτι ὁ ἀρτοποιὸς Τάκης ἐξυβρίσθη καθ' ὅμοιον τρόπον παρὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ταῦτα καὶ μόνον ἀνεκοίνωσεν ὁ ἀνακόπτων εἰς τὸν Ὑποδιοικητήν, ὡς ἐκθέτει οὗτος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1812 ἐγγράφου του, καὶ ταῦτα βεβαιοῖ διὰ τῆς ἐνόρκου καταθέσεώς του. Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑπομοιραρχίας λαβὼν τὸ ἔγγραφον τοῦ Ὑποδιοικητοῦ, ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὸ ὄνομα τοῦ ἀνακοινώσαντος ταῦτα εἰς τὸν Ὑποδιοικητὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1041 τῆς 28 Νοεμβρίου 1920, δι' οὗ ἀναφέρει εἰς τὸν Ὑποδιοικητὴν ἐπὶ πλέον, ὅτι τὰ ἀποδοθέντα εἰς

τοὺς χωροφύλακας, εἶχον διαπράξει ὡς ἐπληροφορήθη ἡ Ὑπομοιραρχία, στρατιῶται τοῦ Ζ΄ λόχου τοῦ 13ου πεζ. Συντάγματος. Ἐξ οὗ βεβαιοῦται, ὅτι ὁ ἀνακόπτων ἀνεκοίνωσε πράξεις λαβούσας πράγματι χώραν, ἀλλ' αἵτινες διεπράχθησαν, ὡς ἐπληροφορήθη ἡ Ὑπομοιραρχία, ὑπὸ στρατιωτῶν. Ὁ δὲ Ὑποδιοικητὴς Σηλυβρίας ἀπήντησεν εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Ὑπομοιραρχίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1851 τῆς 2 Δεκεμβρίου 1920 ἐγγράφου του, ὅτι ὁ ἀνακοινώσας αὐτῷ ταῦτα, εἶνε ὁ ἀνακόπτων. Ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου τούτου ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑπομοιραρχίας ἔγραψε διὰ μελάνης ἐνυπόγραφον παραγγελίαν πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν βεβαίως «νὰ ὑποβληθῇ μήνυσις κατὰ Σταπούλη, ὅτι διέδιδε ψευδεῖς εἰδήσεις ὡς ἀληθεῖς». Καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, 4 Δεκεμβρίου, διότι εἰς τὰς 3 Δεκεμβρίου ἐλήφθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 1851 ἔγγραφον τοῦ Ὑποδιοικητοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ὑπομοιραρχίας, καὶ ἐγράφη ἡ παραγγελία ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ «νὰ ὑποβληθῇ μήνυσις κ.λ.π.», ἐδέχετο οὗτος ἐνώπιόν του καὶ δύο μαρτύρων χωροφυλάκων τὸν χωροφύλακα Μπατίτσαν Ἀδαμαντίου, ὅστις ἐμήνυσε τὸν ἀνακόπτοντα ἐπὶ τῷ ὅτι οὗτος κατήγγειλεν ἐνώπιον τοῦ Ὑποδιοικητοῦ «ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ ἐνταῦθα ὀργιάζει εἰς βάρος τῶν πολιτῶν κ.λ.π.», πρᾶγμα ὅπερ δὲν ἀναφέρει ὁ Ὑποδιοικητὴς οὔτε ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1812 ἐγγράφῳ του, οὔτε ἐν τῇ ἐνόρκῳ καταθέσει του. Συνεπείᾳ δὲ τῆς μηνύσεως ταύτης ἐν ᾗ ἐκτίθεται μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ὅτι «κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ δημοψηφίσματος εἶχε μεταβῇ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Ἀστυνομίας ὁ ἕβδομος λόχος τοῦ 13ου πεζ. Συντάγματος», ἐξ οὗ προκύπτει, ὅτι οἱ στρατιῶται οἱ διαπράξαντες ὅσα ὁ ἀνακόπτων ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν Ὑποδιοικητὴν κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1041 ἔγγραφον τῆς Ὑπομοιραρχίας, ἀπετέλουν ἐνίσχυσιν τῆς Ἀστυνομίας. Ἄρα ὁ ἀνακόπτων ἀληθῶς ἀνεκοίνωσεν ἀληθῆ πράγματα εἰς τὸν Ὑποδιοικητήν, διαπραχθέντα πράγματι, καὶ ἀληθῶς ἀνεκοίνωσεν,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὅτι ταῦτα τὰ διέπραξαν ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς, ἀφ' οὗ οἱ δια-
πράξαντες ταῦτα ἀπολαύουν ἐνίσχυσιν τῆς Ἀστυνομίας, ἀλλὰ
δὲν ἔφερον στολὴν χωροφύλακος, ἀλλὰ πεζοῦ στρατιώτου. Καὶ
ἀφ' οὗ ἐνήργησε προανάκρισιν ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑπομοιραρ-
χίας καὶ ἐξήτασε τὸν Ὑποδιοικητήν, καταθέτοντα ὅσα ἀνω-
τέρω εἴπομεν, καὶ τὸν Γραμματέα αὐτοῦ, ὅστις δὲν ἤκουσε
τί ἐλέχθη μεταξὺ Σταμούλη καὶ Ὑποδιοικητοῦ, καὶ τὸν χωρο-
φύλακα Γ. Δεδούσην, καὶ τὸν Τάκην Τσαμίδην ἀρτοποιόν, ὅστις
ἀρνεῖται ὅτι ἐξυβρίσθη ποτὲ παρά τινος, καὶ ὅτι «κατὰ τὴν
ἀντίληψίν του ἡ Χωροφυλακὴ ἐνταῦθα ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον της
μετὰ μεγάλου ζήλου, καὶ προθυμίας, χωρὶς ν' ἀκούσῃ (ὁ μάρτυς
εἶναι ἀρτοποιὸς) ἀπὸ κανένα κανὲν παράπονον, καὶ ἂν κανεὶς
εἴπῃ περὶ τοῦ ὀνόματός του, λέγει ψέματα». Καὶ ἐν τούτοις
δὲν ἐξητάσθη ὁ διὰ τῆς μηνύσεως προταθεὶς μάρτυς κατηγορίας
Εἰρηνοδίκης τοῦ τόπου, Α. Δελακούρας. Ὑπέβαλεν ἡ Ὑπομοιραρ-
χία τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, καὶ ὁ Ἀντεισαγγελεὺς
εἰσήγαγε τὸν ἀνακόπτοντα εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἐπὶ ψευδεῖ
καταμηνύσει. Ἀλλ' ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀπέσυρε τὴν δικογραφίαν ἐκ
τοῦ ἀκροατηρίου, ὡς ἐδικαιοῦτο κατὰ Νόμον, καὶ παρέπεμψε
ταύτην εἰς τακτικὸν Ἀνακριτήν, ὅστις θεωρήσας τὴν ὡς ἄνω
ἐκτίθεται, σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν ἀνελλιπῆ κατὰ τὸ ἄρθρ.
188 τῆς Ποιν. Δικονομίας, εὗρεν ὅτι μόνον ἡ ἀπολογία τοῦ
κατηγορουμένου ὑπελείπετο, ἣν καὶ ἔλαβε διὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου
καὶ ἐπεράτωσε τὴν ἀνάκρισιν, ἣν ὁ Εἰσαγγελεὺς διὰ προτά-
σεώς του εἰσήγαγεν εἰς τὸ Συμβούλιον, αἰτησάμενος τὴν παρα-
πομπὴν τοῦ ἀνακόπτοντος εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον ἐπὶ ψευ-
δεῖ καταμηνύσει, τὸ δὲ Συμβούλιον δεχθὲν ταύτην, παρέπεμ-
ψε τὸν ἀνακόπτοντα οὕτω. Τούτων οὕτως ἐχόντων, φρονοῦμε

ὅτι ἐσφαλμένως τό Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν παρέπεμψε τόν ἀνακόπτοντα, ἐν ᾧ ἔδει ν'ἀποφανθῇ, ὅτι δέν πρέπει νά γίνῃ κατηγορία κατ'αὐτοῦ. Διότι κατά τό ἄρθρ. 334 τοῦ Ποιν. Νόμου 27 τοῦ περί ἐξυβρίσεως, ὡς στοιχεῖον ἀπαραίτητον τοῦ ἀδικήματος, πλήν τῶν ἄλλων ἀπαιτεῖται μήνυσις καί δή ἐν γνώσει τῆς ἀθωότητος τοῦ καταγγέλλομένου προσώπου. 'Αλλ'οὐδέτερον τούτων συντρέχει ἐν προκειμένῳ. Καθόσον μήνυσις μέν δέν ὑπάρχει, ἀφ'οὗ ὁ ἀνακόπτων δέν ἐμήνυσεν, ἀλλά παρεπονέθη εἰς τόν 'Υποδιοικητήν, ὡς οὗτος κατατίθησιν ἐν τῇ ἐνόρκῳ καταθέσει του. Καί δέν δύναται νά χαρακτηρισθῇ ὡς μήνυσις ἡ διατύπωσις πρός τήν ἀνωτάτην τοῦ τόπου ἐκεῖ 'Αρχήν παράπονον ἐκ μέρους ἑνός πολίτου διά τήν συμπεριφοράν τῶν κατωτάτων ὀργάνων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἀφ'οὗ ὁ ἀνακόπτων οὔτε ἔγγραφον ἐνεχείρισεν εἰς τόν 'Υποδιοικητήν, οὔτε ἔκθεσιν προφορικῆς μηνύσεως συνέταξεν ὁ 'Υποδιοικητής, οὔτε κἄν τήν ἐντύπωσιν τῆς μηνύσεως ἐπροξένησεν εἰς τόν 'Υποδιοικητήν ἡ ἐκ μέρους τοῦ ἀνακόπτοντος ἀνακοίνωσις, ἥν οὗτος χαρακτηρίζει "παράπονον". 'Εξ ὧν ἀριδήλως συνάγεται, ὅτι ὁ ἀνακόπτων δέν εἶχε πρόθεσιν νά μηνύσῃ, ἀλλά νά παραπονεθῇ. 'Αλλ'οὐδέ γνῶσις τῆς ἀθωότητος τοῦ καταγγελλομένου ὑπάρχει παρά τῷ ἀνακόπτοντι, ἀφ'οὗ ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, τά γεγονότα ἅτινα ὁ ἀνακόπτων ἀνεκοίνωσε τῷ 'Υποδιοικητῇ, βεβαιοῦνται ὡς ἀληθῆ, καί πράγματι λαβόντα χώραν, καθώς ἀναφέρουσι καί βεβαιοῦσιν, ὡς ἐρρέθη, τό ἔγγραφον τῆς 'Υπομοιραρχίας ὑπ'ἀριθ. 1041, αὐταί αὗται ἡ μήνυσις καί ἡ κατάθεσις τοῦ χωροφύλακος Γ. Δεδούση. Καί ἀφ'οὗ ἄνδρες τῆς 'Αστυνομικῆς Δυνάμεως ἦσαν οἱ διαπράξαντες τά ἀνακοινωθέντα ὑπό τοῦ ἀνακόπτοντος, οἱ ὁποῖοι ὅμως δέν ἔφερον στολήν χωροφύλακος, ἀλλά πεζοῦ. Συνεπῶς ὄχι μόνον δέν προέκυψεν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως τό στοιχεῖον τῆς ψευδοῦς καταμηνύσεως, ἡ γνῶσις τῆς ἀθωότητος τοῦ καταγγελομένου, ἀλλά τοὐναντίον ἡ ἀλήθεια τοῦ καταγγελθέντος γεγονότος. Περί δέ τῆς ὑπό τοῦ ἀρτοποιοῦ Τάκη, τοῦ ἐξετασθέντος ὑπό τῆς 'Υπομοιραρχίας, καί καταθέσαντος ὅσα ἀνωτέρω ἐκ τῆς καταθέσεώς του 'ἀντεγράψαμεν, διαψεύσεως τοῦ γεγονότος ὅτι ὑβρίσθη ποτε ὑπό χωροφύλακος, μή διαψεύσαντος δέ, ἄν ὑβρίσθη καί ὑπό πεζοῦ, φρονοῦμεν ὅτι δέν πρέπει νά ἐπεκταθῶμεν περισσότερον. Συνεπῶς μή ὑπαρχούσης μηνύσεως, οὔτε γνώσεως τῆς ἀθωότητος τοῦ καταγγελλο-

μένου παρά τῷ ἀνακόπτοντι, οὔτε ὑπάρξαντος κατ' ἀκολουθίαν παρ' αὐτῷ τοῦ δόλου ὃν ὁ Νόμος ἀπαιτεῖ διά τήν ψευδῆ καταμήνυσιν, ἕπεται ὅτι δέν συντρέχουσι τά στοιχεῖα τοῦ δι' ὃ παραπέμφθη ὁ ἀνακόπτων ἀδικήματος, δι' ὃ καί δέον νά ἀπαλλαγῇ".

'Ακούσαν αὐτοῦ καί προφορικῶς ἀναπτύξαντος τήν προεκτεθεῖσαν πρότασίν του, καί ἀποχωρήσαντος.

'Ιδόν τήν δικογραφίαν,

Σκεφθέν κατά τόν Νόμον,

'Επειδή ὁ τήν 'Υπομοιραρχίαν διευθύνων, ἀντί ὡς ὤφειλε νά ἐνεργήσῃ προανάκρισιν καί βεβαίωσιν τῆς πράξεως, τῆς ἀνακοινωθείσης αὐτῷ παρά τοῦ 'Υποδιοικητοῦ, καί μετά τήν βεβαίωσιν ταύτης νά ζητήσῃ, ἤ καί ἐπιβάλῃ τήν πειθαρχικήν τιμωρίαν τῶν παρεκτραπέντων, οὗτος κατά προφανῆ τῶν καθηκόντων αὐτοῦ παράβασιν, προέτρεψε τόν ἤδη μηνυτήν, ἵνα καταγγελθῇ ὁ ἀνακόπτων, ὅτι δῆθεν κατήγγειλε ψευδῶς, ὅτι οἱ ὑπ' αὐτόν ἄνδρες δεινάς ἀπηύθυναν ὕβρεις κατά τῶν κατοίκων Τσανδώ, γεγονός ὅπερ ἐστίν ἀληθές, ὡς ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1041 ἐγγράφου αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐμφαίνεται, ἐν ᾧ (ἐγγράφῳ) βεβαιοῖ, ὅτι στρατιῶται τοῦ 5ου λόχου τοῦ 13 Πεζ. Συντάγματος, ἀπηύθυναν τάς ἐν τῷ κατηγορητηρίῳ χυδαιοτάτας φράσεις. Οἱ δέ στρατιῶται οὗτοι, ὡς βεβαιοῖ ὁ μηνυτής αὐτός, ἀπετέλουν μέρος τῆς δυνάμεως τῆς 'Υπομοιραρχίας.

'Επειδή διά τούς ἄνω λόγους, καί τούς ὀρθοτάτους τῆς Εἰσαγγελικῆς προτάσεως, δέον νά γίνῃ δεκτή ἡ ἀνακοπή,

Διά ταῦτα

Δέχεται τήν πρότασιν τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰσαγγελέως,

Δέχεται τήν κρινομένην ὑπ' ἀριθ. 15 καί ἀπό 15 'Οκτωβρίου 1921 ἀνακοπήν τοῦ ἀνακόπτοντος 'Αναστασίου Κ. Σταμούλη κατά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 481 ἐ.ἔ. βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ραιδεστῷ Πλημμελειοδικῶν, γενομένην ἐνώπιον τοῦ Γραμματέως αὐτοῦ,

'Εξαφανίζει τό ἀνακοπτόμενον βούλευμα,

'Αποφαίνεται ὅτι δέν πρέπει νά γίνῃ κατηγορία κατά τοῦ 'Αναστασίου Κ. Σταμούλη, γεννηθέντος καί κατοικοῦντος ἐν Σηλυβρίᾳ, βιομηχάνου, ἐπί ψευδεῖ καταμηνύσει, πράξει πραχθείσῃ ἐν Σηλυβρίᾳ τήν 27 Νοεμβρ. 1920.

'Απεφασίσθη καί ἐγένετο ἐν 'Αδριανουπόλει τῇ 6 Νοεμβρίου 1921, καί ἐξεδόθη ~~δημο~~ αὐτόθι τῇ 9 ἰδίου μηνός καί ἔτους.

'Ο Πρόεδρος — ὁ 'Υπογραμματεύς

Δ. Παπαχατζῆς — Α. Παναγιωτόπουλος

'Ακριβές ἀντίγραφον

'Εν 'Αδριανουπόλει τῇ 10 Νοεμβρίου 1921

(Τ.Σ.) ὁ 'Υπογραμματεύς

Α. Παναγιωτόπουλος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Απόφασις της εν Αλεξ-
ανδρεία Συνεδρ. Σεπ-
τεμβρίου 1920
υπέρ της Αναγνωρ. [illegible]
[illegible] [illegible] ~~Αλε~~
[illegible] [illegible] [illegible]